

- ۱ ● حاکمیت و هنر
- ۲ ● شفافیت، مسئله طرح مولد سازی
- ۳ ● کنار گود راحت باش
- ۴ ● اشتغال آفرین، دانش بنیان، تولید

حاکمیت و هنر

محمد مهدی سعیدی صابر

منازعه همیشگی هنرمندان و سیاستمداران بر سر موضوع سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری، بر سر یک اثر هنری همیشه داغ بوده است. از این دردناک‌تر، این نکته است که صاحب‌نظران هر دو عرصه خود را علامه دهر و صاحب حق مطلق می‌دانند و این اتفاق باعث تشدید این منازعه شده است.

حالا پس از اتمام جشنواره فیلم فجر به نظر می‌رسد که یک خلأ بزرگ در حاکمیت فرهنگی جمهوری اسلامی وجود دارد و آن هم اینکه هیچ‌کس نمی‌داند جایگاه جشنواره فجر در هنر انقلاب چیست و هر سال وزیر وقت، رئیس سازمان سینمایی وقت و رئیس وقت جشنواره فجر می‌آیند و می‌گویند این جشنواره فجر یک گام بلند برای تحقق آرمان‌های هنر انقلاب بود؛ غافل از اینکه این بحث‌ها برای هیچ‌کس روشن نیست، و بیشتر بازی با الفاظی است. بدون آنکه مسئولین محترم فرهنگی کشور به مفهوم واحدی رسیده باشند، و موضع خود را از طرف حاکمیت با قطعیت اعلام کنند. از طرف دیگر به نظر می‌رسد که سیاست‌گذاران فرهنگی سینما و هنرمندان به هیچ‌عنوان نمی‌توانند مثل

قانون فراموش شده حجاب؟!!

نیز وظیفه دارند از قوانین جاری ایران تبعیت کنند؛ البته نه برای هدایت به بهشت اجباری، بلکه برای اینکه رعایت قوانین اجتماعی در هر جامعه، نخستین شرط حیات آن جامعه است.

در ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی آمده است: هرگاه کسی علناً در انظار و اماکن عمومی و معابر تظاهر به عمل حرامی نماید، علاوه بر کیفر عمل به حبس از ۱۰ روز تا ۲ ماه یا تا ۲۴ ضربه شلاق محکوم خواهد شد و در صورتی که مرتکب عملی شود که نفس آن عمل دارای کیفر نباشد؛ اما عفت عمومی را جریحه دار نماید، تنها به حبس از ۱۰ روز تا ۲ ماه یا تا ۲۴ ضربه شلاق محکوم خواهد شد.

تبصره - زنانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر می‌شوند، به حبس از ۱۰ روز تا ۲ ماه و یا ۵۰ تا ۵۰۰ هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد.

البته در سال ۹۹ هیئت وزیران به استناد ماده ۲۸ اصلاحی قانون مجازات اسلامی، مبالغ مجازات

ادامه در صفحه ۳

در روزهای گذشته فیلمی در فضای مجازی منتشر شد که در آن نشان داده می‌شد یک خانم در یک سالن عمومی و جلوی چشم حاضران در انتخابات مجمع عمومی

سازمان نظام‌مهندسی ساختمان استان تهران، نسبت به حجاب هتک حرمت کرده و حجاب خود را از سر برمی‌دارد. این اولین کلیپ منتشر شده‌ای نیست که در آن حجاب مورد هتک حرمت قرار می‌گیرد و با این رویه‌ی بیش در گرفته شده احتمالاً آخرین مورد هم نخواهد بود.

جدای از فلسفه حجاب و چرایی وجود آن که مفصلاً قابل بحث است، حجاب در قوانین حال حاضر کشور ما یک قانون لازم‌الاجرا است فلذا قانون‌گذار در همین راستا مسئله حجاب را تحت عنوان قانون مصوب نموده است؛ تا بتواند برای آن ضمانت اجرا قائل گردد و همه افراد اعم از بی‌دین و اتباع خارجی و غیرایرانی

سرمقاله

طاها کمالی

اینجا ایران است، کشوری که مشارکت مردمش در فعالیت‌های نیکوکاری، به طور چشمگیری افزایش یافته است؛ به طوری که فقط مبلغ جمع‌آوری شده توسط مردم در جشن عاطفه‌های شهریورماه سال ۱۳۹۸ شمسی، ۴۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان بوده است که نسبت به سال قبل خود، ۱۴ درصد افزایش داشته است.

چی بودیم
چی شدیم..

تحریم اقتصادی تحفه‌ای الهی

امام روح الله

چنانچه امروز وفادارید در وفاداری استقامت کنید که شما را و کشور و ملت شما را از ننگ وابستگی‌ها و پیوستگی‌ها به قدرت‌هایی که همه شما را جز برای بردگی خویش نمی‌خواهند و کشور و ملت عزیزتان را عقب مانده و بازار مصرف و زیر بار ننگین ستم‌پذیری نگه می‌دارند نجات می‌دهد. و زندگی انسانی شرافتمندانه را ولو با مشکلات بر زندگی ننگین بردگی اجانب ولو با رفاه حیوانی ترجیح دهید ... این جنگ و تحریم اقتصادی و اخراج کارشناسان خارجی، تحفه‌ای الهی بود که ما از آن غافل بودیم.

صحیفه امام جلد ۲۱ صفحه ۴۳۲

شفافیت، مسئله طرح مولدسازی

محمد امیر اکبری

یکی از مصادیق بارز عملی‌شدن وعده شفافیت است اما اگر کمی به دقت به اصول شفاف سازی بنگریم باید بدانیم عوام مردم اطلاع زیادی از فرایند مبادلات مالی و حسابداری و سرمایه‌های کلان ندارند و اساساً این مسائل را به خود مربوط نمی‌دانند.

وظیفه مسئولان هم این نیست که بیایند به همه، اصول مدیریت مالی و درگیری با فرایندها و مسائل اقتصادی کلان را آموزش دهند. شفاف‌سازی مردمی باید به گونه‌ای باشد که مردم آن را به سادگی هرچه تمام‌تر درک و لمس کنند و تأثیر آن را ببینند. نه صرفاً خبر بخوانند. مثلاً اینکه با این مولدسازی چقدر در تولید فلان منطقه بهبود ایجاد شده و این کار با چه فرایندی در درآمد و کاهش هزینه‌های تولید و محصولات آنها اثر می‌گذارد، و به دنبال آن شاهد عینی و عملی تغییرات و تحولات ناشی از این مولدسازی‌ها را در محل زندگی خود ببینند. اگر در این اتاق به‌ظاهر شیشه‌ای، واگذاری غلط، رانت‌خواری و فساد اقتصادی برای مردم قابل رؤیت و ردگیری نباشد عملاً شفافیت معنایی ندارد و بعلاوه اینکه دست دشمن را هم برای تحریف و تخریب باز می‌گذارد. وجود درگاه شفافیت مالی در مورد شفاف‌سازی برای حسابداران و متخصصان اقتصادی مناسب است به شرط اینکه امکان شنیدن نظرات و نقدهای آنها و تأثیر آنها در تصمیمات دولت فراهم شود.

آقای پورابراهیمی نماینده مجلس طبق اظهاراتی گفته‌اند که ۷,۰۰۰,۰۰۰ میلیارد تومان مبلغ کل دارایی‌های دولت است. اگر ده درصد آنها نیز در مولدسازی به کار گرفته شود، درآمد حاصله خیلی از مشکلات مالی دولت را رفع می‌کند. آقای رئیس‌ی هم به‌تازگی در توضیحات مربوط به طرح مولدسازی دارایی‌های دولتی بیان کرده‌اند که پول فروش دارایی‌ها به حساب استان‌ها ریخته می‌شود. به‌کارگیری ظرفیت‌های استانی و سرمایه‌گذاری روی آنها یعنی به‌جای اینکه همه پول به حساب دولت در پایتخت بیاید و طی فرایندهای اداری، آن هم در صورت صلاحدید مسئولان ذی‌ربط طی یک فرایند بروکراسی پیچیده (البته با فرض عدم وجود کارشکنی‌های سیاسی) راهی به‌سوی جای‌جای ایران و شهرها و روستاهای کشور باز کند، مستقیماً به استان‌ها تخصیص داده شود؛ تا در تولید و بهبود وضع معیشتی استان‌ها به کار گرفته شود. این اقدامی قابل ستایش است. اما در مورد ایجاد سامانه‌ای برای نظارت مردمی بر مولدسازی‌ها وزیر اقتصاد مدعی شده که همه مردم و دستگاه‌های اجرایی، صاحب‌نظران اقتصادی، حسابداران و حسابرسان کشور مثل تماشاگران یک اتاق شیشه‌ای در جریان جزئیات مولد سازی‌ها قرار می‌گیرند. در واقع پیش چشم ۸۰ میلیون نفر مولد سازی انجام می‌شود. ظاهر این امر بسیار تحسین برانگیز و

امثال شهید آوینی‌ای میان یکدیگر اتحاد ایجاد کرده، و کنار هم بنشینند. پس ما بیشتر از اینکه به یک سیاست‌گذار فرهنگی یا هنرمند نیاز داشته باشیم نیاز به آوینی داریم که یک ارتباط خوب را بین متعهدان و متخصصان ایجاد کند و آن را راهبری کند. مسئله مهم دیگری که ناشی از همین آشفتگی در میان سیاست‌گذاران فرهنگی است، این است که اگر روزی هنرمندان مشهور به سلبریتی‌ها، بخواهند جشنواره را ترک کنند، ما واکنش مطلوب و صحیحی در قانون، در نظر نگرفته‌ایم.

این که بیاییم بگوییم که جشنواره فجر به بچه‌های انقلاب پناه می‌دهد مناسب است؟ یا اینکه احترام به دموکراسی را در بلندگوی جشنواره جار بزنیم که خواستید بیایید نخواستید هم باشد برای بعد؟ مواردی است که در این سال‌ها نتوانسته یک مسیر را برای ما معین کند. همه اینها ناشی از این است که نمی‌دانیم که نحوه برخورد با سلبریتی چگونه است و به یک تعریف واحد از مفهوم سلبریتی و قدرت آن نرسیدیم. از طرف دیگر ما نتوانستیم این جشنواره‌های سینمایی و ذات سینما را با جهان بینی اسلامی بیامیزیم، و این همان ریشه‌ای است که تا حل نشود باقی مشکلات به قوت خود باقی خواهند ماند.

از گذشته برای امروز

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران
مبنای همه حرکت‌ها، مبارزات فکری
است.

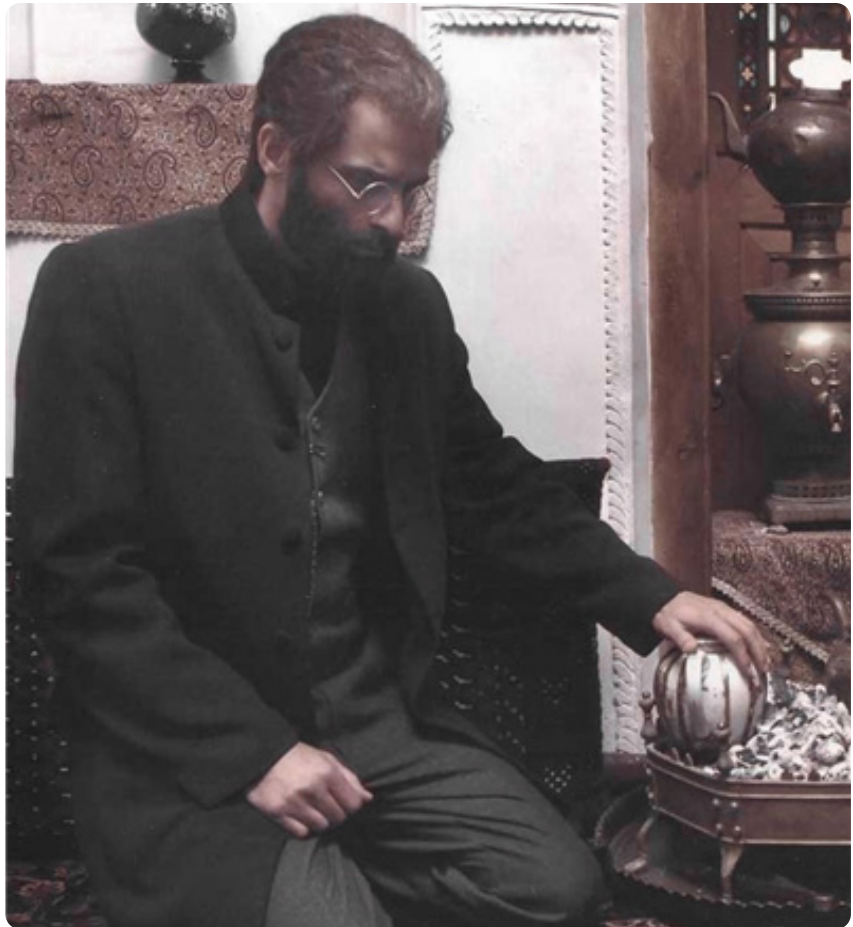
ضد انقلاب مغزهای متفکر را هدف
قرار می‌دهد زیرا از حرکت‌های فکری
هراس دارد. آنان خود بضاعت این
نوع حرکت‌ها را ندارند و پیش از این
نیز در برابر نظام فکری اسلام شکست
خورده‌اند.

کتاب
طلح
هدایتی،
دیالوگ
صفحه
۱۳-۱۴

کنارگودراحت باش

محمد مهدی ایوبی

ادامه از صفحه ۱ نقدی جرایم و تخلفات مندرج در قوانین و مقررات مختلف را افزایش داد. بر همین اساس جزای نقدی تبصره ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی به دو میلیون تا ۱۰ میلیون ریال افزایش پیدا کرد.

گفتنی است همین میزان جزای نقدی نیز از افراد بی‌حجاب اخذ نمی‌شود و عملاً شاهد این موضوع هستیم که به این قانون آن‌طور که باید و شاید اهتمام نمی‌شود. با وجود افزایش جزای نقدی، به نظر می‌رسد این قانون از بازدارندگی لازم برخوردار نیست و نیاز به اصلاح جدی دارد.

جرایم جزایی از نظر شرعی عبارت است از هرگونه فعل یا ترک فعلی که مورد نهی شارع و قانون‌گذار و مستوجب کیفر و عقوبت است (مانند بدحجابی و ...). قانون‌گذار با وضع این ماده قانونی انجام هر عمل حرامی را به نحو علنی قابل مجازات اعلام کرده است. اصل قانونی بودن جرایم و مجازات‌ها در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته شده است؛ اما با این وجود آن و بر پایه اصل ۱۶۷ قانون اساسی، در موارد خلأ قانونی، قاضی موظف است تا به منابع یا فتاوی معتبر اسلامی مراجعه نماید. فلذا تشخیص حدود حجاب شرعی که تعریف آن در قوانین ما ذکر نشده است بر عهده قاضی خواهد بود.

باید دانست به کاربردن اصطلاح رایج «بدحجابی» در مورد جرم رعایت نکردن حجاب شرعی از سوی زنان، مفهوم جامع و صحیحی نیست؛ زیرا رعایت نکردن حجاب شرعی، امری عدمی است در مقابل مراعات حجاب شرعی که امری ایجابی است. بنابراین، با دوران امر میان دو مفهوم (حجاب شرعی) و (نبود حجاب شرعی) روبرو هستیم که قانون‌گذار نیز بدان تصریح کرده است.

بدحجابی، اصطلاح نارسایی است که معنای ناقص و مبهمی از آن بر می‌آید. پس لفظ مناسب همان نبود حجاب شرعی است که ما از آن به (رعایت نکردن حجاب شرعی) تعبیر کرده‌ایم.

از آنجایی که «عدم رعایت حجاب اسلامی» (بی‌حجابی) یک رفتار ناپه‌نچار اجتماعی است، حکومت اسلامی موظف است برای تأمین نظم، امنیت، سلامت و آرامش عمومی از راهکارهای قانونی مناسب برای مقابله با ناپه‌نچاری‌ها استفاده نماید؛ از این‌رو وجود قانون در این زمینه قطعاً لازم است تا «اصل قانونی بودن جرائم و مجازات‌ها» رعایت گردد و الاً قابل‌رسیدی کیفری نبوده و جامعه مجبور خواهد بود که همچنان رنج ناشی از عوارض سوء بی‌حجابی را تحمل کند.

به‌هرحال جدای از کارهای جدی فرهنگی که در این عرصه نیاز است، اگر که قانون حجاب و نحوه برخورد با افراد بی‌حجاب نیازمند بازبینی و اصلاح است که قطعاً همین‌طور است، آقایان مسئولین کلاهشان را سریع‌تر بالاتر بگذارند و فکری برای این آشفته‌بازار حال حاضر کنونی بفرمایند.

+ این اصل ثابت شده. اگر ملتی پشت سر رهبرشان بایستند دنیا به احترام ملت سرخم می‌کند. شماها ترسو هستید. در صد سال گذشته همه رهبران تون در انزوا مردند. خون‌شان گردن شماهاست. کمی تاریخ بخون جوان. (دیالوگی از فیلم یتیم‌خانه ایران)

توهین آمیز است. اما بیراه نیست. همواره جامعه محترم ما رهبرانش را در تنگنا قرار داده است؛ شاید بخواهید حماسه ۲۲ بهمن امسال را در پاسخ گفته‌های این مطلب به عنوان مثال نقض بیان کنید اما قطعاً در اطراف خود ریزش‌های زیادی در جریان اغتشاشات اخیر دیده‌اید. ضمناً قشر خاکستری و ضد را هم نمی‌بینید؛ که این مسئله ضعف‌های جامعه مذهبی ایران است. باید منتظر سیلی‌های آشفته‌گی بود. باید منتظر یک جامعه سیاست‌زده که هیچ حکومتی را، حتی بهترین آن را قبول ندارند بود. باید منتظر جامعه گسیخته (و نه گسسته) که حتی نشود اسم آن را جامعه گذاشت، بود. راه درمان اما این است که مردم آرمان‌های این انقلاب را با روح‌شان درک کنند. آرمان‌هایی که در کتاب‌ها خاک بخورد و نهایتاً معیار نمره دانشجویان در امتحان قرار بگیرد دردی را از جامعه دوا نمی‌کند. ما در مباحث نظری فقدان و ضعفی نداریم و بیشتر از فقر اقتصادی با فقر مرد میدان مواجهیم. با فقر احزاب بما هو حزب مواجهیم. باید حزب‌ها را قوت داد و موازی با آن باندها را ریشه کن کرد.

در اینکه حکومت‌ها در برابر جامعه وظایفی دارند هیچ شکی نیست اما متقابلاً جامعه نیز وظایفی در برابر حکومت‌ها دارد. حکومت اگر در دست‌ان ظالمان و مستبدان باشد وظیفه جامعه نجات و رهایی آن از چنگال تیز انحصارگران ظالم است. وظیفه جامعه قد علم کردن در برابر نهادهای سیاسی انحصارگر است، اما این امر به اینجا ختم نمی‌شود؛ جامعه باید بتوانند انتخاب کند، از انتخاب خود دفاع کند و به نظام سیاسی منتخبش یاری رساند. جامعه ایران بارها متوجه شده است که حاکم‌شان کفایت و توانایی حکومت دارد یا خیر، اما به همان تعداد در گام‌های بعدی دچار اشتباه شده است. این اشتباه در طول تاریخ مرتفع نشده باقی مانده و جامعه ایرانی را به سمت یک جامعه آشفته که کم‌کم مبانی سیاسی‌شان را هم از دست می‌دهند تبدیل کرده است. ما شاهد جامعه‌ای هستیم که در طول تاریخ معاصر هیچ حکومتی را آنقدری که باید و شاید حمایت نکرده است. در طول تاریخ جامعه‌ی ایران خود را کنار کشیده و راه عاقبت و حزب بی‌طرفی را برگزیده است. از نادرشاه افشار تا دکتر مصدق و حالا هم نوبت نظام اسلامی است.

- خبرنگار ایرانی: به نظر شما چرا رجل ما توان سر و سامان دادن به وضعیت ایران را ندارند؟
+ خبرنگار انگلیسی: چون لیاقت ندارید.
- خیلی توهین آمیز حرف می‌زنید.

اشتغال آفرین، دانش بنیان، تولید

سید امیرحسین عراقچی

نکرده و به صعودی بودن خود ادامه داده است. این مسئله در وزارتخانه‌های صمت و نفت و... همواره مورد انتقاد قرار گرفته است و تا به حال به نتیجه‌ای به نتیجه مطلوب نرسیده است. برخی از کارشناسان مشکل امروز کشور را در این عرصه، رفتاری در تله انرژی بیان می‌کنند. تله‌ای که باعث شده تا صنایع مختلف دیگر به سمت تولیدات باارزش افزوده بالاتر نروند و روند تحقیق و توسعه در این کارخانه‌ها متوقف شود. بسیاری از کارشناسان معتقد هستند تشویق و حمایت از کارخانه‌ها و شرکت‌های تولیدی باارزش بهره‌وری بالا به اندازه کافی جهت حرکت به سمت اقتصاد پویا انجام نشده است؛ لذا در آخر لزوم تلاش‌های رئیس‌جمهور در جهت تولید محصولات باارزش افزوده بالاتر و صادرات آنها به کشورهای همسایه و دیگر کشورها به شدت احساس می‌شود.

از این نقدها مسئله خام و نیمه خام فروشی است، با توجه به نام‌گذاری سال با عنوان «اشتغال آفرین، دانش بنیان، تولید» سؤال اینجاست که این امر تا چه حد پیشرفت داشته است. بررسی آمار و شواهد نشان‌دهنده برخی تولیدات صنعتی باارزش افزوده پایین و ماهیت خام‌فروشی در کشور است. با مقایسه آمار و شواهد ۶ ماهه ابتدای سال ۱۴۰۰ با ۶ ماهه سال ۱۴۰۱ می‌توان به این نتیجه رسید که روند صعودی خام‌فروشی تفاوت آن‌چنانی با سال‌های گذشته

در آغاز شروع به کار دولت جدید، آقای رئیسی به‌عنوان رئیس‌جمهور منتخب مردمی اقدام به ارائه برنامه‌های خود را در جهت رفع چالش‌های پیشرو، استفاده از فرصت‌ها و حرکت به سمت اقتصادی پیشرفته ارائه داد. تا به امروز، روزشمار آغاز به کار دولت سیزدهم آغاز شده و بسیاری از عملکردهای دولت زیر ذره‌بین انتقادات مطالبه‌گران رفته است. لازم به ذکر است که این انتقادات گاه به درست انجام شده و گاهی به غلط صورت گرفته است. یکی

عکس‌هایی که حرف می‌زنند

